

niedziela, 24.05.2026

Niedziela Zesłania Ducha Świętego + rozważania do Ewangelii

Dziś - siedem tygodni po obchodach zmartwychwstania Jezusa Chrystusa - Kościół katolicki obchodzi uroczystość Zesłania Ducha Świętego. Tym samym świętuje swoje narodziny, bo w tym dniu, jak pisze św. Łukasz w Dziejach Apostolskich, grono Apostołów zostało "uzbrojone mocą z wysoka" a Duch Święty czyni z odkupionych przez Chrystusa jeden organizm - wspólnotę. Uroczystość Zesłania Ducha Świętego kończy w Kościele okres wielkanocny.

W języku liturgicznym święto Ducha Świętego nazywa się "Pięćdziesiątnicą" - z greckiego Pentecostes, tj. pięćdziesiątka, - bo obchodzi się 50-go dnia po Zmartwychwstaniu Pańskim.

Na zgromadzonych w Wieczerniku Apostołów, jak pisze św. Łukasz w Dziejach Apostolskich Jezus Chrystus zesłał Ducha Pocieszyciela, by Ten, doprowadził do końca dzieło zbawienia. "I stał się z prędką z nieba szum, jakoby przypadającego wiatru gwałtownego, i napełnił wszystek dom, gdzie siedzieli. I ukazały się im rozdzielone języki jakoby ognia, i usiadł na każdym z nich z osobna: i napełnieni są wszyscy Duchem Świętym i poczęli mówić rozmaitymi językami, jako im Duch Święty wymawiać dawał" (Dzieje Ap., II, 2-4).

W ten sposób rozpoczyna się nowy etap - czas Kościoła, który ożywiony darem z nieba rozpoczyna przepowiadanie radosnej nowiny o zbawieniu w Chrystusie.

Duch Święty dzięki swoim darom: mądrości, rozumu, rady, męstwa, umiejętności, pobożności i bojaźni Bożej uzdalnia wiernych do dojrzałej obecności w świecie. Kieruje losami Kościoła, kiedy wybiera do grona Apostołów w miejsce Judasza św. Macieja, kiedy prosi o wyznaczenie Barnaby i Pawła, jak pisze święty Łukasz "do dzieła, które im wyznaczyłem", czy kiedy posyła Apostołów do tego, by w określonych częściach świata głosili Ewangelię. Wprowadza wspólnotę wierzących w głębsze rozumienie tajemnicy Chrystusa, dając im zrozumienie Pisma świętego.

Uroczystość liturgiczna Zesłania Ducha Świętego sięga pierwszych wieków chrześcijaństwa. Łączono ją z Wielkanocą, a od IV w. wyodrębniono jako osobne święto, uroczyste obchodzone zarówno w Kościele Wschodnim jak i Zachodnim. Synod w Elwirze urzędowo wprowadził ją w 306 roku. W wigilię Pięćdziesiątnicy, podobnie jak w wigilię Wielkanocy, święcono wodę do chrztu świętego i udzielano chrztu katechumenom.

Papież Leon XIII wprowadził nowennę, czyli dziewięciodniowe przygotowania modlitewne na przyjście Ducha Świętego, aby dokonał przemiany w naszych sercach, tak jak przemienił Apostołów w Wieczerniku.

W Polsce w niektórych regionach Wielkanoc nazywa się Białą Paschą, a Zesłanie Ducha Świętego - Czerwoną, prawdopodobnie dlatego, że dopiero po Jego zstąpieniu Apostołowie stali się zdolni do dawania świadectwa krwi.

Uroczystość tę powszechnie nazywa się w Polsce Zielonymi Świętami, gdyż w okresie, w którym jest obchodzona, przyroda odnawia się po zimie, a zieleń jest dominującym kolorem pejzażu. Wszystkie obrzędy ludowe z nimi związane noszą piętno radości i wesela. Kościoły, domy, obejścia przybrane są "majem" - najczęściej młodymi brzoškami; posadzkę kościelną, podłogę chat i wiejskie podwórka potrząsają wonnym tatarakiem; wszędzie rozlewa się rzeźwa woń świeżej majowej zieleni.

Uroczystość Zesłania Ducha Świętego kończy w Kościele katolickim okres wielkanocny.

Symbolem Ducha Świętego jest gołąbica. Zwykło się też przedstawiać go w postaci ognistych języków, gdyż tak Dzieje Apostolskie opisują jego zesłanie na Apostołów.

Duch Święty jest inspiratorem misji Kościoła

Rozważania do Ewangelii J 7, 37-39.

W ostatnim, najbardziej uroczystym dniu Święta Namiotów Jezus wstał i zawołał donośnym głosem: «Jeśli ktoś jest spragniony, a wierzy we Mnie – niech przyjdzie do Mnie i pije! Jak rzekło Pismo: Rzeki wody żywej popłyną z jego wnętrza». A powiedział to o Duchu, którego mieli otrzymać wierzący w Niego; Duch bowiem jeszcze nie był dany, ponieważ Jezus nie został jeszcze uwielbiony.

Kościół jest misyjny od samego początku istnienia. Będąc we wspólnocie, mamy iść na wszystkie strony świata z darem wiary. Pomimo słabości, która jeszcze nie raz się ujawni wśród wierzących, mamy pójść i głosić. Najsensowniej będzie, kiedy opowiemy o tym, czego sami doświadczyliśmy. Przebaczenie – o którym czytamy w ostatnim zdaniu – jest często przełomowym wydarzeniem. Jeżeli sam je przeżyję, marzę, aby to było udziałem także moich braci i siostr. Dzieje się to za sprawą bohatera dzisiejszej uroczystości – Ducha Świętego. To On dotyka serce skruszonego grzesznika tak, że przyjmuje dar rozgrzeszenia i wierzy, że ze względu na ofiarę Jezusa, jego grzechy zostały unicestwione. Duch Święty jest również inspiratorem misji Kościoła. On daje odwagę: ewangelizatorom, aby głosili, że Jezus żyje, a słuchającym, aby przyjąć i uwierzyli w te prawdy.

(Ł.T.)

Źródło:

https://www.niedziela.pl/artukul/35636/?utm_source=niezbednikKatolika&utm_medium=PanelPamietajMobile&utm_campaign=PanelPamietajM

<https://www.niedziela.pl/artukul/123801>